

Terhi Heikkilä

PARTION SUDENPENTUOHJELMA JA PERUSKOULUN 1–3 –LUOKKALAISTEN
OPPISISÄLLÖT

Itä-Suomen yliopisto

Filosofinen tiedekunta

Kasvatustieteen kandidaatin tutkielma

Toukokuu 2014

Sisällys

JOHDANTO	1
1 PARTIOTOIMINTA	2
1.2 Partio toiminnan arvot ja periaate.....	3
1.3 Partio liikkeen historiaa.....	5
1.4 Partion kasvatustavoitteet.....	6
1.5 Partio menetelmä.....	7
1.6 Partiossa oppiminen	9
2 TUTKIMUKSEN TARKOITUS JA TUTKIMUSKYSYMYKSET	12
3 SUDENPENTUOHJELMA.....	13
4 PERUSKOULUN 1–3 –LUOKKALAISTEN OPPISISÄLLÖT	17
5 AIKAISEMMAT TUTKIMUKSET	20
6 POHDINTA	21
Lähteet.....	24

JOHDANTO

Vuonna 2015 Pihtiputaan lukiossa aloittavat ensimmäiset opiskelijat opiskelemaan lukion oppimäärän partiolinjalla. Partiolinjalla voi valita muiden lukio-opintojen lisäksi partioon liittyviä valinnaisia kursseja. Näillä valinnaisilla kursseilla pyritään syventämään opiskelijoiden partio-osaamista partion keinoin ja koulutusmenetelmin. (Kivilä 2014.) Tästä intoutuneena halusin lähteä tutkimaan olisiko partiomainen toiminta mahdollista myös peruskoulussa niin, että molempien sisällölliset tavoitteet täyttyisivät.

Partio on ollut osa elämäni viimeiset 10 vuotta. Aloitin partioharrastuksen seitsemännellä luokalla suoraan vartionjohtajan pestissä. Näinä kymmenenä vuotena olen päässyt partion kautta kokemaan paljon, saanut uusia ystäviä ja nähnyt maailmaa. Vaikka olen toiminut partiossa pelkästään johtajan roolissa, olen silti oppinut paljon uusia asioita ja erityisesti uusia taitoja. Partion kautta olen myös oppinut itsestäni paljon uutta ja päässyt jo nuorella iällä kokeilemaan kuinka pärjään eritasoisissa vastuutehtävissä.

Opiskelen luokanopettajaksi, minkä kautta liitin koulumaailman osaksi tutkielmaani. Eri aiheiden pohdinnan jälkeen päädyin aiheeni äärelle selvittämään mitä partion sudenpentujen ikäkauteen kuuluu ja mitä sitä vastaavien luokka-asteiden opetussuunnitelmiin kuuluu. Lopullisena tavoitteena on verrata näitä kahta kohdetta keskenään ja pohtia voisivatko partio ja koulumaailma hyötyä jollakin tavalla toisistaan. Keskityn tutkimuksessani vain yhteen partion ikäkauteen ja sitä vastaaviin peruskoulun luokka-asteisiin, jota kautta pystyn paremmin syventymään kohteisiin.

1 PARTIOTOIMINTA

Partio on moninainen harrastus, joka sisältää paljon erilaisia käsitteitä ja tapoja, jotka ovat kehittyneet partion pitkän historian aikana. Partiossa on myös omat arvot, jotka vaikuttavat partiotoimintaan (Suomen partiolaiset 2008a, 2). Tässä luvussa annan yleiskatsauksen Suomen partiotoiminnasta ja liikkeen historiasta. Samalla avaatan partion erikoiskäsitteistöä, joka toistuu läpi tutkimuksen.

1.1 Partiotoiminnan käsitteitä ja ikäkaudet

Partio itsessään on kasvatustoimintaa, joka tukee lasten ja nuorten kasvua (Suomen partiolaiset 2008a, 2). Partiossa toimitaan käytännössä, tehdään omilla käsillä, seikkaillaan, etsitään elämyksiä ja toimitaan mahdollisimman lähellä luontoa. Partiotoiminta on siis monipuolista ja sitä harjoitetaan paikallisyhdistyksissä, joita nimitetään *lippukunniksi*. (Suomen partiolaiset 2008b, 13, 17). Partiotoiminta tapahtuu kunkin lippukunnan omalla *kololla*, joka toimii lippukunnan kokoontumispaikkana (Suomen partiolaiset 2009j).

Partioon kuuluu olennaisesti ryhmätyöskentely ja ryhmässä toimiminen. (Suomen partiolaiset 2008b, 13). Lippukunnan sisällä partiolaiset jakaantuvat ryhmiin partio-ohjelman mukaisesti viidessä eri *ikäkaudessa* (Suomen partiolaiset 2009c). Näitä pienryhmiä kutsutaan yleisnimityksellä *vartio* (Suomen partiolaiset 2009k). Ensimmäinen ikäkausi on *sudenpennut*, joihin kuuluvat 7–9 –vuotiaat partiolaiset. Sudenpentujen *laumaa* eli ryhmää johtaa aikuinen, jota kutsutaan *akelaksi*. Sudenpentujen jälkeen siirrytään *seikkailijoihin*. Seikkailijat ovat 10–12 –vuotiaita partiolaisia, joiden joukkuetta, eli ryhmää, johtaa aikuinen.

nen, *sampo*. Seikkailijat tutustutetaan hiljalleen vertaisjohtajuuteen, jolloin seikkailijoiden joukkue jaetaan pienemmiksi vartioiksi, joita johtavat seikkailijat vuorotellen itse. Seikkailijaohjelmasta siirrytään *tarpojaohjelmaan*. Tarpojat ovat 13–15 –vuotiaita partiolaisia ja heitä johtaa *vartionjohtaja*. Vartionjohtajan tukena toimii *luotsi*. Luotsi muun muassa auttaa vartionjohtajaa kauden suunnittelussa. Tarpojaohjelman jälkeen siirrytään *samoajaohjelmaan*. Samoajat ovat 15–17 –vuotiaita partiolaisia, jotka toimivat itsenäisesti oman ryhmänsä kanssa. Lippukunnasta yksi aikuisista kuitenkin toimii samoajien tukihenkilönä. Tukihenkilö aika ajoin vierailee samoajien tapaamisissa ja varmistaa, että ryhmä toimii ja suorittaa partio-ohjelmaa. Samoajista siirrytään viimeiseen ikäkauteen, *vaeltajiin*. Vaeltajat ovat 18–22 –vuotiaita partiolaisia, jotka toimivat projektiryhmissä. Vaeltajienkaan ei kuitenkaan tarvitse toimia täysin yksi vaan heidän tukenaan on lippukunnan määräämä vaeltajien tukihenkilö. Partio-ohjelma päättyy vaeltajien ikäkauteen, jonka jälkeen partiolaiset siirtyvät *aikuisten* vastuutehtäviin, kuten esimerkiksi akelan pestiin. (Suomen partiolaiset 2008b, 118 – 131.)

1.2 Partio toiminnan arvot ja periaate

Suomen Partiolaisten – Finlands Scouter yhdistyksen peruskirja määrittää koko Suomen partioliikkeen perusajatuksen eli partion päämäärät, arvot, tavoitteet ja menetelmät. Suomen partioliikkeen peruskirja pohjautuu kansainvälisten liikkeiden, Partiotyttöjen maailmanliiton, *World Association of Girl Guides ja Girl Scouts (WAGGGS)* ja Partioliikkeen maailmanjärjestön, *World Organization of Scout Movement (WOSM)* peruskirjoihin. (Suomen partiolaiset 2008a, 2)

Partio on toimintaa, joka perustuu vapaaehtoisuuteen ja on avoin kaikille, jotka vain hyväksyvät liikkeen arvopohjan ja päämäärän. Partioliikkeen päämääränä on kasvattaa lapsista ja nuorista tasapainoisia, vastuuntuntoisia, aktiivisia ja itsenäisesti ajattelevia yhteisön jäseniä. Kasvatuksen ja koko partio toiminnan taustalla on maailmanjärjestöjen määrittelemä arvopohja. (Suomen partiolaiset 2008a, 2–3,)

Partion arvot näkyvät partiolaisten lupauksessa ja ihanteissa. Lupauksessa partiolainen lupautuu sitoutumaan parhaansa mukaisesti partion arvoihin. (Suomen partiolaiset 2008a,

3; Suomen partiolaiset 2008b, 71.) Partiolaiselta ei kuitenkaan odoteta, että hän toimisi täydellisesti lupauksen ja sitä kautta ihanteiden mukaisesti sillä lupaus on laajuutensa vuoksi vaikea pitää. Lupaukseen on kuitenkin suhtauduttu vakavasti jo partiotoiminnan alusta lähtien ja sen kautta partiolaisia kannustetaan pyrkimään parempaan (Baden-Powell 1966, 41; Suomen partiolaiset 2008b, 71.)

Partiolaisen ihanteena on kunnioittaa toista ihmistä, rakastaa ja suojella ympäristöä, olla luotettava, rakentaa ystävyyttä yli rajojen, tuntee vastuunsa ja tarttua toimeen, kehittää itseään ihmisenä ja etsiä elämän totuutta (Suomen partiolaiset 2008a, 3; Suomen partiolaiset 2008b, 69; Suomen partiolaiset 2009a). Ihanteet tuovat partion arvot lasten ja nuorten lähelle käytännöllisellä ja ymmärrettävällä tavalla, jolloin heidän on myös helpompi ymmärtää mihin he sitoutuvat. Ihanteet lisääntyvät mitä pidemmälle partiouralla etenee. Jokaisen ikäkauden vaihdoksessa partiolainen antaa uuden lupauksen, jossa hän lupautuu toteuttamaan oman ikäkautensa ihanteita. Partion aloittavilla sudenpennuilla ihanteena on kunnioittaa toista ihmistä ja rakastaa ja suojella luontoa, jonka jälkeen ihanteet lisääntyvät jokaisen ikäkauden vaihdossa. (Suomen partiolaiset 2009a.)

Partiolupauksessa partiolainen lupaa toteuttaa oman ikäkautensa ihanteita, mutta myös lisäksi hän lupaa rakastaa Jumalaansa, omaa maata ja maailmaa. Lupauksessa partiolainen lupaa olla myös avuksi toiselle (Suomen partiolaiset 2008a, 3; Suomen partiolaiset 2008b, 69; Suomen partiolaiset 2009a). Partion ihmiskäsitykseen kuuluu osaltaan usko korkeampaan voimaan, joka ilmenee partiolaisen lupauksessa rakkautena Jumalaan. Rakkaus Jumalaan voi olla merkitykseltään erilainen lupauksenantajille sillä lupauksenantajissa voi olla monien eri näkemysten ja uskontojen edustajia. (Suomen partiolaiset 2009a.) Partiossa johtajat eivät puutu partiolaisen uskuntoon, mutta partiolaisia rohkaistaan harjoittamaan omaa uskontoaan eri tavoin (Baden-Powell 1966, 13). Lupauksessa luvataan myös rakastaa omaa maata ja maailmaa, joka ilmentää partiolaisten isänmaallisuutta sekä laajemmin katsottuna rakkautta ympäristöä, eläimiä ja kasveja kohtaan. Viimeisenä lupauksena on auttaa muita ihmisiä, joka osoittaa partion pyrkimyksen toisten ihmisten auttamiseen ja palvelemiseen. (Suomen partiolaiset 2009a.)

1.3 Partioliikkeen historiaa

Partio on saanut alkunsa Englannissa vuonna 1907, jolloin kenraali *Robert Baden-Powell* aloitti toiminnan leirin muodossa Brownsean saarella. Leirin tavoitteena oli testata Baden-Powellin kehittämää kasvatusjärjestelmää. (Suomen partiolaiset 2008b, 22.) Partiotiimintä ei kehittynyt äkkiseltään vaan Baden-Powell kehitti partio-ohjelmaa pitkään ja hartaasti ennen kuin järjesti ensimmäisen leirin, josta partiotiimintä sai alkunsa. Ennen partiotiimintää Baden-Powell oli saanut merkittävän aseman nuorten miesten ja poikien keskuudessa osallistuttuaan sotiin Etelä-Afrikassa. Hänen ylenemisansä oli nopeaa ja pian hänestä oli tullut kuuluisa. Baden-Powell halusi käyttää asemaansa hyväksi poikien kasvatuksessa ja alkoi kehittää partiopoikien toimintaa. Partioaate lähti leviämään Iso-Britanniasta muualle maailmaan nopealla tahdilla, joka yllätti myös itse Baden-Powellin. (Baden-Powell 1966, 7, 341–343.) Baden-Powell halusi partion avulla muodostaa tytöille ja pojille leikkiyhteisön, jossa toimittiin yhteisten sääntöjen ja lupauksen mukaisesti. Leikistä muodostui partiomenetelmä, jonka avulla pyrittiin kasvattamaan lapsista ja nuorista vastuuntuntoisia, terveitä, yhteistyökykyisiä ja itsenäisiä ihmisiä ja kansalaisia. (Suomen partiolaiset 2008b, 22, 29–30.)

Suomeen partio rantautui 1910 luvulla, jolloin tytöt tai pojat päättivät kokoontua omina ryhminään Baden-Powellin *Scouting for boys* –kirjan innoittamana. Liike alkoi levitä nopeaa tahtia vaikka partiotiimintää pyrittiin poliittisista syistä noina aikoina rajoittamaan. Tilanne kärjistyi niin pahasti, että vuonna 1911 partioliike lakkautettiin. (Suomen partiolaiset 2008b, 23–24.) Suomen itsenäistyttyä vuonna 1917 heräsi partioliike taas eloon ja maan alle paenneet partiolaiset jatkoivat partiotiimintää julkisesti (Paavilainen 2010, 42; Suomen partiolaiset 2008b, 24). Lopulta vuonna 1972 syntyi partiolaisten yhteisjärjestö *Suomen Partiolaiset - Finlands Scouter ry*, jolloin erilliset tyttöjen ja poikien liikkeet yhdistyivät. (Suomen partiolaiset 2008b, 28; Paavilainen 2010, 422). Kaksi liikettä yhdistivät omat näkemyksensä ja toimintatapansa niin, että toiminta oli sopivaa molempien sukupuolien edustajille. Samalla uudistui partiolaisten lupaus ja partiolaisten laki muutettiin ihanneiden muotoon. (Paavilainen 2010, 428–431.)

Viimeisin suurin muutos Suomen partiotiimintaan tapahtui 2000 -luvulla. Vuoden 2006 jäsenkokouksessa käynnistettiin Suomen partiolaisten Peruskirjan uudistamistyö. Samassa

kokouksessa hyväksyttiin uusi ikäkausijärjestelmä. Aikaisemmat kolme ikäkautta, sudenpentu, vartiolaiset ja vaeltajat, vaihtuivat viiteen ikäkauteen. Uudet ikäkaudet, sudenpentu, seikkailijat, tarpojat, samoajat ja vaeltajat, otettiin käyttöön vuonna 2008, jolloin hyväksyttiin myös uusi Suomen partiolaisten Peruskirja. (Paavilainen 2010, 506.) Partiolaisten toiminta on siis muuttunut viimeisen sadan vuoden aikana. Muutokset eivät kuitenkaan ole vaikuttaneet partion kasvatuksellisiin ydinajatuksiin, vaan ne ovat pysyneet samana läpi partion historian. (Suomen partiolaiset 2008b, 28.)

1.4 Partion kasvatustavoitteet

Partiolla on omat kasvatustavoitteensa, joiden tulee täytyä partiotoiminnassa partiomenetelmän ja -ohjelman kautta. Partiotoiminnan kasvatustavoitteena on kannustaa ja tukea lasten ja nuorten kasvua tasapainoisiksi, vastuuntuntoisiksi, aktiivisiksi sekä itsenäisesti ajatteliviksi yksilöiksi. (Suomen partiolaiset 2008b, 96–97.)

Suomessa partion kasvatustavoitteet ovat määritetty yksityiskohtaisesti ja tarkaksi. Tavoitteena on, että partiolainen toimii aktiivisesti ja vastuuntuntoisesti suhteessa itsen, toisiin ihmisiin, yhteiskuntaan ja ympäristöön. (Suomen partiolaiset 2008b, 98.) Kasvatustavoitteissa on huomioitu mahdolliset yhteiskunnanmuutokset ja kulttuurien erot. Tämän vuoksi kasvatustavoitteet eivät ole sidottuja aikaan tai paikkaan. (Suomen partiolaiset 2009b.) Suhteessa itseensä partiolainen tavoittelee itsensä kehittämistä ihmisenä, huolehtii omasta terveydestään sekä elintavoistaan ja pyrkii etsimään ja kehittämään omaa identiteettiä. Suhteessa toiseen partiolaisen tavoitteena on auttaa ja palvella toista ihmistä. Tavoitteena on myös suvaitsevaisuus ja oikeudenmukaisuus. Suhteessa yhteiskuntaan partiolaisen tavoitteena on pystyä toimimaan yhteiskunnan osana. Partiolainen tutustuu myös kulttuuriinsa ja muihin kulttuureihin sekä ottaa selvää arkielämään liittyvistä asioista. Partio myös kehittää partiolaisten johtamis- ja vaikuttamistaitoja (Suomen partiolaiset 2009c). Näistä taidoista on hyötyä jo esimerkiksi seikkailijoiden ohjelmassa, johon kuuluu osana vertaisjohtajuus (Suomen partiolaiset 2008b, 121).

Suhteessa ympäristöön partiolainen tavoittelee kunnioittavaa tapaa liikkua ja toimia erilaisissa toimintaympäristöissä. Partiolainen pyrkii myös edistämään oman ympäristönsä hyvinvointia, siisteyttä ja viihdyttävyyttä. (Suomen partiolaiset 2009c.)

Partiossa johtajat ovat ne, jotka kiinnittävät huomionsa partion kasvatustehtävään sillä he toimivat esimerkkeinä nuoremmille partiolaisille. Tärkeänä nähdään se, että johdettavien kasvu on tärkeämpää kuin johtajan kasvu, vaikka sitäkään ei partiossa unohdeta. (Suomen partiolaiset 2008b, 262.)

1.5 Partiomenetelmä

Partiomenetelmä vastaa kysymykseen kuinka eri toimintatavoilla päästään haluttuun päämäärään sekä saavutetaan partion kasvatustavoitteet. Nämä kaikki partiomenetelmän keinot tulisi toteutua jossain vaiheessa partiolaisen partiouraa. Partiomenetelmästä osa on jo Baden-Powellin valitsemia, mutta ajan saatossa partioon on tullut lisää erilaisia menetelmiä. (Suomen partiolaiset 2008b, 101.)

Alkujaan Baden-Powell määrittä ensimmäisessä kirjassaan partiojohtajille, että partiossa oppimisen tulisi tapahtua leikkien, pelien ja kilpailuiden kautta. Näiden pelien, leikkien ja kilpailuiden täytyi olla sellaisia, joissa jokainen partiolainen otettaisiin mukaan toimintaan eikä jätettäisi ulkopuolelle. Oppiminen ja toiminta on ollut siis alusta saakka yhdessä tekemistä. (Baden-Powell 1966, 18.)

Nykyinen partiomenetelmä koostuu kahdeksasta eri palapelin palasta, jotka yhdessä muodostavat monipuolisen partiomenetelmän. Palapelin keskellä on *sitoutuminen partion arvoihin*, joka yhdistää kaikkia eri menetelmiä. Partiolainen sitoutuu partion arvoihin lupauksien, lain ja ihanteiden kautta. Nämä kolme myös kuvaavat partion eri arvoja. Muita paloja tähän palapeliin ovat symboliikka, nousujohteisuus, vartiojärjestelmä, tekemällä oppiminen, aikuinen tuki, päivän hyvä työ ja toimiminen luonnossa. (Suomen partiolaiset 2008b, 101-108; Suomen partiolaiset 2009k.)

Partiossa on paljon omaa *symboliikkaa*, joihin kuuluu erilaisia toimintatapoja, sisältöjä sekä esineitä, joilla on tärkeä merkitys partiotoiminnassa. Erilaisilla symboleilla partiolaiset liitetään osaksi omaa ryhmää, omaa lippukuntaa sekä maailmanlaajuista partioliikettä. Yksi tällainen ulkopuolelle näkyvä symboli on esimerkiksi partiohuivi, joka roikkuu partiolaisen

kaulassa kaikissa partiotapahtumissa. Yhteiset partiosymbolit viestivät partiolaisten tasa-vertaisuudesta ja yhteenkuuluvuudesta. Symbolit viestivät myös partiokasvatuksesta. Symbolien kautta lapsia ohjataan ja tuetaan käyttämään mielikuvitusta ja luovuutta. (Suomen partiolaiset 2008b, 103; Suomen partiolaiset 2009k.)

Nousujohteisuudella tarkoitetaan partiossa etenemistä. Partiossa edetään eri ikäkausista toiseen ja eri tehtävistä, pesteistä, toiseen. Toisin sanoen nousujohteisuudella tarkoitetaan sopivan haasteellisen tehtävän tekemistä ja jokaisen yksilön kasvua. *Vartiojärjestelmä* kuuluu tärkeänä osana nousujohteisuuteen. Partiossa toimitaan ryhmissä omassa ikäkaudessa. Vertaisryhmässä asiat päätetään yhdessä ja opetellaan vastuunjakoja sekä vastuunottoa. Ryhmässä opetellaan myös tärkeitä sosiaalisia taitoja kuten toisten huomioon ottamista ja toiselle tilan antamista. Ryhmä on siis tärkeä osa kasvua. (Suomen partiolaiset 2008b, 103, 105; Suomen partiolaiset 2009k.)

Tekemällä oppiminen on partiotoiminnassa suuressa osassa oppimisen suhteen. Partiossa sen nähdään olevan lapsille ja nuorille luonnollinen tapa oppia. Tekemällä oppimisessa partiolaiselle annetaan vastuuta omasta oppimisestaan, sillä hän joutuu itse kokeilemaan ja pohtimaan seurauksia. Partiossa pyritään myös lähtemään ulos omalta kololta. Erityisesti partiossa pyritään *toimimaan luonnossa*, joka nähdään partiossa ympäristönä, jossa voi oppia monia asioita. Samalla partiolaiselle kasvaa kunnioitus luontoa kohtaan ja sitä halutaan varjella, suojella ja kohdella varoen. Luonto tarjoaa partiolaisille laajan toimintaympäristön. (Suomen partiolaiset 2008b, 105–106, 108; Suomen partiolaiset 2009k.)

Täysin itsenäisesti vartiot ja partiolaiset eivät kuitenkaan toimi. Taustalla on *aikuiusten tuki*, joka on partiomenetelmän seitsemäs pala. Aikuiset tukevat partiolaisten kasvua, osallistumista ja vaikuttamismahdollisuuksia. Vaikka partiota tehdään yhdessä lasten, nuorten ja aikuisten voimin, ei paino ole kuitenkaan aikuisissa. Partio on kiinnostunut lasten ja nuorten tarpeista ja kiinnostuksen kohteista. Aikuisella on kuitenkin mahdollisuus oppia lasten kanssa, sillä heitä tarvitaan jokaisella partiokerralla varmistamaan turvallinen toiminta. Aikuiset myös varmistava, että partiomenetelmä toteutuu partiotoiminnassa. Tämän ohessa aikuiset osallistuvat toimintaan ja voivat sitä kautta oppia partiotaitoja. (Suomen partiolaiset 2008b, 106–107; Suomen partiolaiset 2009k.)

Viimeinen palapelin pala koskee partion vastuukasvatusta. Partiossa lapsi ja nuori oppii ottamaan vastuuta niin itsestään kuin muista. Partiossa pyritään kasvattamaan lapsista ja nuorista vastuullisia sekä aktiivisia kansalaisia. Konkreettisesti tähän pyritään *päivän hyvän työn* ajatuksella. Baden-Powell halusi, että partiolaiset ottaisivat tavakseen tehdä jokaisena päivänä jonkin hyvän työn. Sama ajatus on nykyaikanakin partiossa. Päivän hyvällä työllä pyritään osoittamaan lapsille ja nuorille kuinka pienellä teolla he voivat vaikuttaa omaan ympäristöönsä positiivisella tavalla. Mitä pidemmälle partio-ohjelmassa partiolainen etenee, sitä laajempia hyviä tekoja ja töitä partiolainen tulee tekemään palveluprojektien muodossa. (Suomen partiolaiset 2008b, 107.)

1.6 Partiossa oppiminen

Partiossa oppimisessa ryhmä on tärkeässä osassa. Ryhmässä opetellaan sosiaalisia taitoja ja ryhmä toimii samalla myös partiolaisen samaistumiskohteen ja peilikuvana. (Suomen partiolaiset 2008b, 105.) Oman toiminnan vertaaminen toisten toimintaan voi innostaa tekemään työtä uuden oppimisen eteen. Toisaalta vertaamisen myötä oma mielipide voi vahvistua. Ryhmä vahvistaa motivaatiota sillä ryhmällä on useimmiten sama tavoite, joka pyritään saavuttamaan. Ryhmäläisistä saa myös tukea jos esimerkiksi motivaatio laskee tai vastaan tulee epäonnistumisia. (Repo-Kaarento 2007, 24–25.) Tärkeä osa ryhmässä työskentelyä on myös se, että lapsi ja nuori saavat kokemuksen ryhmään kuulumisesta, mikä on tärkeä osa lapsen ja nuoren kasvua (Suomen partiolaiset 2008b, 105).

Partiossa oppiminen tapahtuu toiminnan kautta. Partiomenetelmän osana on jo itsessään tekemällä oppiminen, jossa partiolaiset pääsevät itse tekemään omilla käsillään ja partiolaiselle annetaan vastuuta omasta tekemisestään. Näin ollen partiolaiset ovat aktiivisessa roolissa eivätkä vain seuraa vierestä johtajan opetusta. Tekemisistä yleensä seuraa jotakin ja näitä seurauksia partiolaiset pohtivat itse ja pyrkivät oppimaan niistä. Juuri virheistä oppiminen kuuluukin tekemällä oppimiseen. Aikuisen tulee kuitenkin huolehtia, että kaikkea ei opita virheiden kautta ja mahdolliset virheet käännetään myönteisiksi kokemuksiksi. Tekemällä oppimisesta partiolainen saa kokemuksia, joita pohtimalla partiolainen ymmärtää paremmin oppimaansa. (Suomen partiolaiset 2008b, 105–106.)

Tekemällä oppimisen lisäksi partiossa käytetään apuna draaman keinoja. Esimerkiksi sudenpentujen ohjelmassa on suoritus nimeltään *yksissä tuumin*, jossa käsitellään muun muassa kiusaamista. Akelalle on annettu keinoksi ja ohjeeksi käsitellä kiusaamista draaman kautta. (Suomen partiolaiset 2009h.) Draama on osa opetuksen prosessia, jossa käytetään teatterin erilaisia keinoja. Draamakasvatuksessa ei kuitenkaan välttämättä pyritä luomaan esitystä ulkopuolisten henkilöiden nähtäväksi. Lapset eläytyvät aikuisen opastuksella rooleihin, mikä avaa mahdollisuuden käsitellä asioita, joita on esimerkiksi vaikea käydä läpi keskustellen. Tällä tavalla lapset saadaan myös aktiivisiksi osallistujiksi ja motivoitua opettavan tai käsiteltävän aiheen äärelle. (Toivanen 2010, 8-9, 79.) Draama kehittää myös siihen osallistuvien itseilmaisua (Toivanen 2007, 10). Lisäksi draaman kautta opitaan omasta itsestä, sillä draamassa jokainen toimii omana itsenään ja omana yksilönään. Tähän päästään eri keinoin, muun muassa havaitsemalla omia ajatuksia draamaharjoituksen aikana tai sen jälkeen. Tästä syystä on tärkeää muistaa, että johtajan on oltava varma siitä, että ryhmä toimii ja jokainen voi luottaa ryhmään. Tätä johtaja voi tarkastella muun muassa partiolaisten käyttäytymisen ja ryhmätyöskentelyn kautta. (Heikkinen 2005, 26, 39.) Draamakasvatuksessa on kuitenkin tärkeää muistaa opetuksen tavoite, kuten kaikessa opetuksessa. (Toivanen 2010, 8-9, 79; Toivanen 2007, 11.)

Partiossa leikki on myös tärkeä osa opetusta. Jo Baden-Powell partioliikettä perustaessaan sisällytti leikin osaksi partion opetusmenetelmiä. (Baden-Powell 1966, 13, 18.) Leikki muovaakin lasta ohjaamalla lapsen toimintaan, joka jättää jälkiä keskushermostoon ja sitä kautta vaikuttaa lapsen taitoihin (Helenius & Lummelahti 2013, 14). Leikkien avulla ryhmä voi myös tutustua paremmin toisiinsa. Johtajan onkin huolehdittava siitä, että kaikki voivat osallistua toimintaan. (Suomen partiolaiset 2009d.) Johtajien kannattaa muistaa, että leikkien avulla on mahdollista oppia myös sääntöjä ja niiden noudattamista tutustumisen ja eri asioiden oppimisen lisäksi (Helenius ym. 2013, 157; Suomen partiolaiset 2009d).

Leikit muotoutuvat siis moneksi ja sopivat moneen eri tilanteeseen. Johtajan tulee kuitenkin olla tietoinen pelin ja leikin tarkoituksesta. Tarkoitus voi olla opettavainen ja kouluttava, mutta myös rauhoittava tai ryhmäyttävä. (Suomen partiolaiset 2009d.) On myös tärkeää, että lapset toimivat yhdessä, samoilla säännöillä ja sitoutuvat leikkiin. Leikin onnistumisen kannalta on tärkeää myös se, että leikin kulku ja päämäärä on jokaisella tiedossa. (Helenius ym. 2013, 157.)

2 TUTKIMUKSEN TARKOITUS JA TUTKIMUSKYSYMYKSET

Tämän kandidaatin tutkielman tarkoituksena on luoda teoreettinen pohja tulevalle pro gradu työlleni, jossa vertaan tässä tutkielmassa esiteltyjä sudenpentuohjelman suorituksia ja 1–3 –luokkien opetussuunnitelman oppisisältöjä. Tutkimuskysymykseni kandidaatin tutkielmaani ovat seuraavat:

1. Mitä sudenpentuohjelma sisältää?
 - a. Minkälaisia aihealueita sudenpentuohjelma sisältää?
 - b. Miten sudenpentuohjelma etenee käytännössä?

2. Mitä koulun 1–3 –luokkien opetussuunnitelma sisältää?
 - a. Mitkä ovat 1–3 –luokkalaisten keskeisimmät oppisisällöt eri aineissa?

Ensimmäisen tutkimuskysymyksen avulla pyrin selvittämään mitä partion sudenpentuohjelma sisältää ja minkälaisia aiheita sudenpentuohjelma käsittelee. Tarkoituksena on myös selvittää kuinka sudenpentuohjelma etenee käytännössä.

Toinen tutkimuskysymyksistä käsittelee koulun opetussuunnitelman sisältöjä ja tarkemmin mitä keskeisiä oppisisältöjä eri oppiaineissa on. Oppiaineet ovat kolmen ensimmäisenä luokan oppiaineet: äidinkieli ja kirjallisuus, matematiikka, ympäristö- ja luonnontiede, uskonto/elämäntutkimus, kuvataide, musiikki, liikunta, käsityöt ja kolmannella luokalla vielä A-kieli (Opetushallitus 2004, 58, 61, 138, 158, 160, 170, 204, 209, 216, 232, 236, 242, 248).

3 SUDENPENTUOHJELMA

Sudenpennut ovat lippukunnan nuorimpia, 7–9 –vuotiaita, partiolaisia, mikä näkyy sudenpentujen kasvatustavoitteissa. Keskeinen kasvatustavoite on oppia asioita tekemisen kautta aikuisen johtajan ohjauksessa. Toinen keskeinen tavoite on oppia toimimaan ryhmässä ja sen eduksi. (Suomen partiolaiset 2008b, 118; Suomen partiolaiset 2009e.) Sudepentujen nuori ikä otetaan huomioon sudenpentujen toiminnassa, jossa korostuukin tarinoiden ja leikkien asema. Oppimisesta koetetaan tehdä lapsille mieleinen seikkailu. (Suomen partiolaiset 2008b, 119; Suomen partiolaiset 2009f.)

Tämä seikkailu koostuu kokonaisuudessaan 35 valittavasta aktiviteettikokonaisuudesta eli *jäljestä*, joissa tehdään monipuolisia aktiviteetteja eli *askeleita*, niin lauman kolokerroilla kuin retkillä ja leireillä. Askeleet on jaettu pakollisiin ja vapaavalintaisiin askeleisiin. Sudepentujen on suoritettava kaikki pakolliset askeleet ja sen lisäksi vähintään kaksi vapaaehtoista askelta. (Suomen partiolaiset 2008b, 119; Suomen partiolaiset 2009f.) Jäljet käsittelevät partiolaisten perustaitoja, joita käsitellään erityisesti jälkien pakollisissa askeleissa. Aloittelevien partiolaisten kanssa on syytä lähteä liikkeelle helpoimmista askeleista ja pidempään partiossa olleiden sudenpentujen kanssa voidaan tehdä jo vaativampia vapaaehtoisia askeleita. Vapaaehtoiset askeleet valitaankin ryhmän taitotason ja iän mukaisesti. (Suomen partiolaiset 2009f.)

Sudenpentuohjelma on jaettu kasvatustavoitteiden mukaisiin osioihin, jotka sisältävät eri määrän jälkiä. Osiot ovat suhde itseen, suhde toiseen, suhde yhteiskuntaan ja suhde ympä-

ristöön. Jäljet ovat suunniteltu näiden kasvatustavoitteiden mukaisesti ja omalta osaltaan ohjaavat sudenpentuja partion kasvatustavoitteiden suuntaan. (Suomen partiolaiset 2009f.) Sudenpentuohjelman osiot ja niiden sisällöt kokonaisuudessaan ovat lueteltu alla olevassa taulukossa.

TAULUKKO 1 – Sudenpentujen jäljet Suomen Partiolaisten Akelan oppaan mukaan (Suomen partiolaiset 2009g).

Aloititus	Suhde itseen	Suhde toiseen	Suhde yhteis- kuntaan	Suhde luontoon	Siirtymä
Tervetuloa	Esiintyjä Taitelija Askartelu Kädentaidot Rakentelu Kotikokki Leirikokki Tarinat Iltaohjelma Retki Leiritaidot Liikunta Liikenne Minä uskon	Partiotaitokilpailu Yksissä tuumin Leikit Maailma Ensiapu Oma jälki	Kotiseutu Media Toimittaja Partioperinne Varainhankinta	Melonta Vesillä liikkuja Purjehtija Merenkulkija Ympäristön suo- jelu Lemmikki Luonnossa liikku- ja Nuotio Suunnistus Luonnontuntemus	Siirtymä

Suhde itseen –osion jäljissä muun muassa kehitetään itseä, omia taitoja, omia elintapoja ja käytetään luovuutta partion kasvatustavoitteiden mukaisesti (Suomen partiolaiset 2008b, 98; Suomen partiolaiset 2009e). Sudenpentu kehittää omia taitojaan ja elintapojaan sekä käyttää hieman luovuuttaan muun muassa jäljessä *kotikokki*, jossa askeleet ovat seuraavat (Suomen partiolaiset 2009i, 20):

- ymmärrän siisteyden merkityksen
- valmistan herkulliset voileivät ja syön ne
- opin kattamaan pöydän ja tunnen hyvät pöytätavat
- valmistan perheelleni aamupalan, välipalan tai iltapalan
- tutustun ruoanlaitossa käytettäviin mittoihin ja keittiövälineisiin
- leivon laumani kanssa
- opin suunnittelemaan aterian lautasmallin mukaisesti
- tutustun kotimaisiin vihanneksiin ja juureksiin

Suhde toisiin –osion jäljet harjoittavat muun muassa sudenpennun sosiaalisia taitoja, yhdessä tekemisen taitoja ja erilaisuuden hyväksymistä (Suomen partiolaiset 2008b, 100;

Suomen partiolaiset 2009e). Näitä harjoitellaan esimerkiksi *osallistumalla partiotaitokilpailuun*, joka on osiossa oma jälkensä. Jäljen askeleet ovat seuraavat (Suomen partiolaiset 2009i, 42):

- Tutustun kisakutsuun ja tiedän, kuinka partiotaitokilpailussa käyttäydytään.
- Suunnittelen laumani kanssa varustelistan partiotaitokilpailua varten.
- Osallistun partiotaitokilpailuun.
- Käyn laumani kanssa yhdessä kisakokemuksia läpi.
- Mietimme lauman kanssa omia vahvuuksiamme ja heikkouksiamme partiotaitokilpailussa.
- Kertaan suunnistustaitoja.
- Järjestämme oman kisan tai suunnittelemme rastin toiselle laumalle.
- Teen laumani kanssa yhteisen kisa-asusteen.

Suhde toisiin osio sisältää myös jäljen *oma jälki*. Tämä suoritus on yleensä lippukunnan suunnittelema, jollaista ei toisesta lippukunnasta mahdollisesti löydykään. (Suomen partiolaiset 2009i, 82.)

Suhde yhteiskuntaan osiossa partiolainen ottaa selvää yhteiskunnasta, arkielämästä ja suuremmista organisaatioista ja tutustuu käytännössä näihin oman ryhmänsä kanssa (Suomen partiolaiset 2008b, 100; Suomen partiolaiset 2009e). Sudenpentu voi tutustua esimerkiksi *kotiseutu* –jäljen avulla lähiympäristöönsä seuraavien askeleiden kautta (Suomen partiolaiset 2009i, 52):

- Tunnistan kotikaupunkini tai -kuntani vaakunan.
- Käyn vierailulla kotiseudullani toimivassa toisessa lippukunnassa.
- Tutustun kotipaikkakuntani mielenkiintoiseen paikkaan.
- Käymme tutustumassa kaupungin- tai kunnantalon.
- Osallistun kotipaikkakuntani tapahtumaan.
- Käyn kotiseutuni historiallisessa kohteessa.
- Tunnen kotipaikkakuntani nimen, tarinan ja osaan etsiä sen kartasta.
- Tiedän mitkä ovat kotipaikkakuntani tunnuseläin ja -kasvi/kivi.

Suhteessa luontoon partiolainen oppii liikkumaan luonnossa kunnioittavasti ja ottaa vastuuta elinympäristöstään (Suomen partiolaiset 2008b, 100; Suomen partiolaiset 2009e). Näitä harjoitellaan esimerkiksi jäljessä *luonnossa liikkuja*, jossa on valittavana seuraavat askeleet (Suomen partiolaiset 2009i, 72):

- Osaan suojautua luonnon voimilta

- Teemme laumani kanssa aistiretken.
- Tunnen heikkojen jäiden tuntomerkkejä ja harjoittelen jäistä pelastamista.
- Tutustun jokamiehenoikeuksiin. Tiedän mitä saan ja en saa tehdä luonnossa.
- Ongin tai pilkin.
- Määritän pohjoisen luonnonmerkkien avulla.
- Tunnistan Otavan, Orionin ja Kassiopeian tähtikuviot
- Teen laumani kanssa sieni- tai marjaretken.

Valittavista askeleista johtaja yksin tai yhdessä sudenpentujen kanssa valitsee vähintään kuusi askelta suoritettavaksi (Suomen partiolaiset 2009f). Kun jälki on suoritettu, saavat sudenpennut partiopaitaansa ommeltavakseen merkin suoritetusta jäljestä (Suomen partiolaiset 2009i, 3).

Toimintavuoden aikana sudenpennut tekevät 6–10 jälkeä, joiden pitää olla eri kasvatustavoite-osioista niin, että vuoden aikana jokaisesta osiosta suoritetaan vähintään yksi jälki. Sudenpentujen kolmivuotisen ohjelman aikana sudenpennut suorittavat keskimäärin yhteensä 24 jälkeä. (Suomen partiolaiset 2009f.) Yhden toimintavuoden aikana sudepentu voi esimerkiksi suorittaa suhde itseen –osiosta jäljet *esiintyjä*, *kädentaidot* ja *leirikokki*, suhde toiseen –osiosta jäljet *leikit* ja *maailma*, suhde yhteiskuntaan –osiosta jäljen *media* ja suhde luontoon –osiosta jäljet *ympäristön suojelu* ja *luonnontuntemus*.

Partiouran alussa ja lopussa on lisäksi omat jälkensä. Sudenpentu ura alkaa *tervetuloa*-jäljestä, jonka aikana sudenpentu tutustuu partioon ja omaan lippukuntaansa. Sudenpentu ohjelma päättyy *siirtymä*-jälkeen, jossa tutustutaan jo seuraavaan ikäkauteen. Siirtymäjälkeen liittyy myös siirtymätapahtuma, joka juhlallisesti päättää sudenpentuohjelman. Jokainen lippukunta voi muodostaa juhlaan omat perinteet ja rituaalit. (Suomen partiolaiset 2009f.)

4 PERUSKOULUN 1–3 –LUOKKALAISTEN OPPISISÄLLÖT

Perusopetuksen oppimäärä sisältää kaikille yhteisesti seuraavat oppiaineet: äidinkieli ja kirjallisuus, toinen kotimainen kieli, vieraat kielet, ympäristöoppi, terveystieto, uskonto tai elämäkatsomustieto, historia, yhteiskuntaoppi, matematiikka, fysiikka, kemia, biologia, maantieto, liikunta, musiikki, kuvataide, käsityö ja kotitalous. (Perusopetuslaki 628/98.) Se mitä milläkin luokalla opetetaan ja millä tavoitteilla, määrätään perusopetuksen opetussuunnitelman perusteissa. Tyypillisesti oppisisällöt ovat opetussuunnitelmassa luettelon muodossa oppiaineittain luokka-asteen mukaan. (Uusikylä & Atjonen 2005, 50, 52.) Opetajan tulisi työssään opettaa opetussuunnitelman sisältämä tieto oppilailleen (Rauste-Von Wright, Von Wright & Soini 2003, 190). Oppisisältöjen lisäksi opetussuunnitelma määrittää arvioinnin perusteet (Uusikylä ym. 2005, 50; Rauste-Von Wright ym. 2003, 190). Tätä tutkimusta tehdessäni voimassa oleva opetussuunnitelma on laadittu vuonna 2004. (Opetushallitus 2004; Atjonen ym. 2005, 61.)

Tässä luvussa määrittelen mitä keskeisiä oppisisältöjä eri oppiaineet 1–3 –luokkien opetussuunnitelmassa sisältävät. 1–2 –luokkalaiset opiskelevat äidinkieltä, matematiikka, ympäristö – ja luonnontietoa, uskontoa tai elämäkatsomustietoa, musiikkia, kuvataidetta, käsitöitä ja liikuntaa. Kolmannella luokalla lisäksi tulee A -kieli. (Opetushallitus 2004, 58, 61, 138, 158, 160, 170, 204, 209, 216, 232, 236, 242, 248.)

1–2 –luokkalaisille keskeisiä sisältöjä suomen ollessa äidinkielenä ovat vuorovaikutustaidot, lukeminen ja kirjoittaminen sekä kirjallisuus ja kieli. Matematiikassa keskeisiä sisältöjä ovat luvut ja laskutoimitukset, algebra eli esimerkiksi yksinkertaiset lukujonot, geometria, mittaaminen ja tietojen käsittely ja tilastot. Kolmannella luokalla äidinkielessä keskei-

set sisällöt ovat samat kuin neljännellä ja viidennellä luokalla. Näitä sisältöjä ovat vuorovaikutustaidot, tekstinymmärtäminen, puhe-esitysten ja kirjoitusten laatiminen, tiedonhallintataidot, kielen tehtävät ja rakenne sekä kirjallisuus ja muu kulttuuri. Myös matematiikassa kolmannen luokan keskeiset tavoitteet ovat samat kuin neljännellä ja viidennellä luokalla. Sisältöjä ovat luvut ja laskutoimitukset, algebra, geometria, tietojen käsittely ja tilastot sekä todennäköisyys. (Opetushallitus 2004, 47–48, 50–51, 158–162.)

Muissa aineissa ensimmäisellä, toisella ja kolmannella luokalla sisällöt ovat samat. Ympäristö- ja luonnontiedossa keskeiset sisällöt ovat eliöt ja elinympäristöt, oma lähiympäristö, kotiseutu, maapallo ihmisen elinpaikkana, ympäristön ilmiöt, ympäristön aineet, ihminen ja terveys sekä turvallisuus. Evankelisluterilaisen uskonnon opetuksessa keskeisiä sisältöjä ovat luottamus ja turvallisuus, arvokas ja ainutlaatuinen elämä, joitakin Raamatun kertomuksia ja opetuksia, eettisyyteen kasvaminen, luterilaisen kirkon elämä ja oppilaita ympäröivä uskonollinen maailma. Ortodoksisessa uskonnossa sisältöinä ovat kirkkovuosi, pyhät ihmiset, kirkon jäsenyys ja jäsenenä olo, Raamattu pyhänä kirjana, liturginen elämä, uskonoppi ja eettisyyteen kasvaminen. Vaihtoehtoisesti oppilas voi opiskella elämäntutustumistietoa, jolloin hän opiskelee ihmissuhteita ja moraalista kasvua, oppii itsetunnosta ja kulttuuri-identiteetistä, yhteisöistä ja ihmisoikeuksista sekä ihmisestä osana maailmaa. (Opetushallitus 2004, 171–172, 205–206, 209–210, 216–218.)

Musiikissa oppilas harjoittelee monipuolisesti äänenkäyttöä, yhteissoittoa ja kuuntelee monenlaista musiikkia sekä tutustuu sitä kautta erilaisiin kulttuureihin. Oppilas myös keksii musiikkia ja opettelee musiikin peruselementtejä. Kuvataiteen keskeisiä sisältöjä taas ovat kuvailmaisuus, kuvallinen ajattelu, taiteen tuntemus ja kulttuurinen osaaminen, ympäristöestetiiikka, arkkitehtuuri, muotoilu, media ja kuvaviestintä. Käsitöissä oppilas pääsee tutustumaan erilaisiin käsityön materiaaleihin, pohtimaan turvallisuustekijöitä, suunnittelemaan omia töitä ja valmistamaan tuotteita, tutustumaan lähiympäristön kulttuuri- ja käsityöperinteeseen, tutustumaan lähellä oleviin ja luonnossa oleviin ilmiöihin ja niiden takana oleviin teknologisiin sovelluksiin sekä tutustumaan materiaalien ja tuotteiden huoltoon sekä kunnostukseen. Opetussuunnitelmassa viimeinen 1–3 –luokkia koskeva oppiaine on liikunta. Liikunnassa oppilaat juoksevat, hyppivät, heittävä, voimistelevat, liikkuvat musiikin mukaan, tanssivat, pelaavat, leikkivät, liikkuvat luonnossa ja tutustuvat talviliikuntaan sekä uimiseen. (Opetushallitus 2004, 222–223, 236–237, 243, 248.)

Erona ensimmäisen ja toisen luokan sekä kolmannen luokan välillä on vieraan kielen opiskelu pakollisena oppiaineena. Kolmannella luokalla aloitetaan A-kieli. Opiskelun aikana totutellaan ja opetellaan käyttämään vierasta kieltä arkisissa tilanteissa pääsääntöisesti suullisesti, mutta myös kirjallisesti. Keskeisiin sisältöihin kuuluvat tilanteet ja aiheet oman ja opiskeltavan kielialueen näkökulmasta, kuten koulu, koti, asioiminen erilaisissa tilanteissa ja ikäkauteen sopiva vapaa-ajan toiminta. Muut sisällöt ovat kielen rakenteet ja viestintästrategiat. Viestintästrategioihin kuuluu muun muassa puheen ja kirjoitetun kielen pääasioiden tunnistaminen. (Opetushallitus 2004, 138–140.)

5 AIKAISEMMAT TUTKIMUKSET

Suomalaisesta partiotoiminnasta ei ole tehty paljon tutkimuksia. Useimmat partioon liittyvistä tutkimuksista ovat opinnäytetöitä kuten yliopistoihin tehtyjä pro gradu – tutkielmia. Suomen partiolaiset ovat myös teettäneet joitakin tutkimuksia.

Koulun ja partion välistä suhdetta ei ole tutkittu tutkimukseni näkökulmasta aikaisemmin. Koulumaailman ja partion välisiä suhteita on tutkittu kuitenkin muista näkökulmista. Lähinnä omaa tutkimustani on Satu Korhosen tekemä pro gradu – tutkielma, *Partio ja kasvatustyö – kasvatusalalla työskentelevien näkemyksiä partioharrastuksen ja työn yhteydestä sekä kasvatustavoitteista*, jossa selvitettiin kasvatustieteen asiantuntijoiden kokemuksia siitä kuinka partioharrastus on yhteydessä heidän työhönsä. Tutkimuksessa selvitettiin myös partioharrastuksen yhteyttä kasvatustieteen asiantuntijoiden työhön. Tutkimuksessa selvitettiin lisäksi partion ja koulun tärkeimpiä ja sitä onko kahdella tutkimuskohteella samoja tavoitteita. Korhosen tutkimuksessa selvisi, että partioharrastuksesta on hyötyä kasvatustieteen ammattilaisten työssä. Eniten partioharrastus on tutkimuksen mukaan vaikuttanut erilaisten retkien ja leirikoulujen järjestämiseen. Partio on myös auttanut opettajia kehittämään omaa kasvatustieteen filosofiaansa. Kasvatustavoitteista kasvatustieteen ammattilaiset kokivat sekä koulussa että partiossa yhdeksi tärkeimmäksi tavoitteeksi yhteisten sääntöjen noudattamisen. Yhteisiä tärkeitä kasvatustavoitteita olivat myös muiden huomioon ottaminen sekä vuorovaikutustaitojen kehittäminen. Yleisesti ottaen tutkimuksen kyselyyn vastanneiden mielestä partion ja koulun kasvatustavoitteet olivat melko yhtenevät. (Korhonen 2009, 39, 73–75.)

6 POHDINTA

Kandidaatin tutkielman tavoitteenani oli selvittää mitä sudenpentuohjelma sisältää ja mitkä ovat 1–3 –luokkalaisten keskeisimmät oppisisällöt. Molemmassa tutkimuskohteissa on runsaasti sisältöä ja paljon opittavaa, sillä niin sudenpentujen ohjelma jälkineen ja askeleineen kuin 1–3 –luokkalaisten oppisisällöt ovat monipuolisia. Tämän lisäksi sudenpentujen ohjelma on hyvin käytännönläheinen. Koulun oppisisällöt taas painottavat enemmän teoriaa, mutta löytyy oppisisällöistä myös käytännön taitoja. Näitä käytännön taitoja löytyy erityisesti liikunnasta, kuvataiteesta, musiikista ja käsitöistä.

Kandidaatin tutkielmaani varten en luonut uutta aineistoa. Käytin tutkielmassani sudenpentuohjelman määrittämiseen Suomen partiolaisten laatimia materiaaleja ja oppisisältöjen määrittämiseen perusopetuksen opetussuunnitelman perusteita. Tutkimuksen kannalta muiden lähteiden käyttäminen ei ollut relevanttia, koska kyseessä oli Suomen partiolaiset ja Suomen peruskoulu. Suomen partiolaisten materiaali ja Suomen perusopetuksen opetussuunnitelman perusteet ovat luotettavaa aineistoa, koska ne koskevat juuri näitä kahta suomalaista tutkimuskohdetta. Samaa materiaalia aion käyttää tulevassa pro gradu –tutkielmassani.

Tulevassa pro gradu –tutkielmassani aion jatkaa saman aiheen tutkimusta ja syventää saatua tietoa tekemällä vertailun 1–3 –luokkien oppisisältöjen ja sudenpentuohjelman jälkien välillä. Pyrkimyksenä pro gradu –tutkielmassani on löytää mahdollisia samankaltaisuuksia 1–3 –luokkien oppisisältöjen ja sudenpentuohjelman jälkien väliltä. Pysin myös pohtimaan tutkielmassani jälkien ja oppisisältöjen yhtäläisyyksien pohjalta sitä kuinka partio ja koulumaailma voisivat hyötyä toisistaan.

Tuleva pro gradu –tutkielmani tulee olemaan laadullinen tutkimus. Laadullisella tutkimuksella pyritään luomaan kokonaisvaltainen kuva tutkittavasta ilmiöstä. Ilmiötä pyritään myös ymmärtämään syvemmin ja eri näkökulmista. (Huttunen 1995, 200.) Laadullisessa tutkimuksessa pyritään löytämään tai paljastamaan tosiasioita sen sijaan, että pyrittäisiin todistamaan oikeiksi jo olemassa olevia väitteitä (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2009, 161).

Sudenpentuohjelman jälkien ja 1–3 –luokkien oppisisältöjen samankaltaisuuksien tutkiminen vaatii vertailevaa tutkimusotetta. Tuleva pro gradu –tutkielmani kuuluu vertailevan kasvatustieteen osa-alueeseen, sillä vertaan tutkielmassani kahta toisistaan poikkeavaa kasvatustieteen osa-alueeseen (Rinne, Kivirauma & Lehtinen 2000, 78). Vertailevan kasvatustieteen tutkimuskohde ei eroa muusta kasvatustieteellisestä tutkimuksesta vaan tutkimuskohteena ovat muun muassa kasvatustapahtumat, kasvatuksen tavoitteet ja kasvatuksen prosessit (Raivola 1989, 110).

Laadullinen vertaileva tutkimus voidaan jakaa kahteen eri tyyppiin. Ensimmäinen tyyppi on tutkimus, jossa on vain kaksi tutkittavaa tapausta. Toisessa tyyppissä verrattavia kohteita on muutamia tapauksia. (Melin 2005, 58.) Tuleva pro gradu –tutkielmani tulee olemaan ensimmäisen tyyppin mukainen tutkimus, koska tutkittavia kohteita on vain kaksi. Tämän vuoksi tutkielmani on myös ainutkertainen johtuen tutkittavien kohteiden vähyydestä. Kvalitatiivinen vertaileva tutkimus pyrkii osoittamaan mistä tutkittavat tapaukset koostuvat ja selvittämään mikä kahden tapauksen välillä on yhteistä ja mikä erilaista. (Melin 2005, 58).

Tulevassa pro gradu –tutkielmassani kahden kohteen vertailu, sudenpentujen jälkien ja 1–3 –luokkien oppisisältöjen, tapahtuu aineiston teemoittelun kautta. Aineistosta, eli tässä tutkimuksessa Suomen partiolaisten oppaista ja peruskoulun opetussuunnitelman perusteista, nostetaan esille tutkimusongelmaa valaisevia teemoja, joiden kautta vertaillaan löytyykö molemmista aineistoista samoja teemoja. Luettavaa aineistoa löytyy paljon, mutta näistä on pystyttävä poimimaan tutkimusongelman kannalta hyödyllinen tieto. (Eskola & Suoranta 1998, 175–176.) Gradussani pyrin siis löytämään vastauksen kysymykseen, pystyykö partio ja koulumaailma hyödyntämään toistensa sisältöjä. Tutkielmassa tulevat vaikuttamaan omat ennako-oletukseni partiosta ja koulumaailmasta ja odotukseni on se, että näiden kahden ilmiön väliltä tulee löytymään yhtäläisyyksiä. Kuinka paljon näitä yhtäläisyyksiä löytyy selviää tutkielman myötä.

Lähteet

Baden-Powell, R. 1966. Partiopojan kirja. Helsinki: Otava.

Eskola, J. & Suoranta, J. 1998. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Tampere: Vastapaino.

Heikkinen, H. Draamakasvatus – opetusta, taidetta, tutkimista. Jyväskylä: Minerva.

Helenius, A. & Lummelahti, L. 2013. Leikin käsikirja. Jyväskylä: PS-kustannus.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara P. 2009. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi.

Huttunen, J. 1995. Kasvatustieteellinen tutkimus. Teoksessa Hirsjärvi, S. & Huttunen, J. Johdatus kasvatustieteeseen. Helsinki: WSOY

Kivilä, E. 2014. Pihtiputaan lukioon perustetaan partiolinja. <http://www.partiojohtaja.fi/2014/01/29/pihtiputaan-lukioon-perustetaan-partiolinja/> [luettu 10.4.2014]

Korhonen, M. 2009. Partio ja kasvatustyö – Kasvatusalalla työskentelevien näkemyksiä partioharrastuksen ja työn yhteydestä sekä kasvatustavoitteista. Tampereen yliopisto. Kasvatustieteen pro gradu -tutkielma.

Melin, H. 2005. Vertailevan tutkimuksen monet lähtökohdat. Teoksessa Räsänen P., Anttila, A-H. & Melin, H. Tutkimus menetelmien pyörteissä. Jyväskylä: PS-kustannus.

Opetushallitus. 2004. Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteet. Helsinki: Opetushallitus.

Perusopetuslaki 628/98. Suomen säädöskokoelma.

Paavilainen, M. 2010. Aina valmiina – partioliike Suomessa 1910-2010. Helsinki: Suomalaisen kirjallisuuden seura.

- Raivola, R. 1984. Vertaileva kasvatustiede. Tampereen yliopiston kasvatustieteellinen laitos. Julkaisusarja. A, tutkimusraportti; n:o 30.
- Rauste-Von Wright, M., Wright, J. & Soini, T., 2003. Oppiminen ja koulutus. Helsinki: WSOY.
- Repo-Kaarento, S. 2007. Innostu ryhmästä – Miten ohjata oppivaa yhteisöä. Helsinki: Kansanvalistusseura.
- Rinne, R., Kivirauma, J. & Lehtinen, E. 2000. Johdatus kasvatustieteisiin. Helsinki: WSOY.
- Suomen partiolaiset, 2008a. Peruskirja.
http://www.partio.fi/sites/partio.fi/files/uploads/sp_peruskirja.pdf [Luettu 1.4.2014]
- Suomen partiolaiset. 2008b. Partionjohtajan käsikirja. Suomen partiolaiset.
- Suomen partiolaiset, 2009a. Lupaukset ja ihanteet.
http://ohjelma.partio.fi/index.php?title=1.4.1._Lupaus_ja_ihanteet [Luettu 1.4.2014]
- Suomen partiolaiset, 2009b. Partiokasvatus.
http://ohjelma.partio.fi/index.php?title=1.1._Partiokasvatus [Luettu 1.4.2014]
- Suomen partiolaiset. 2009c. Kasvatustavoitteet.
http://ohjelma.partio.fi/index.php?title=1.2._Kasvatustavoitteet [Luettu 1.4.2014]
- Suomen partiolaiset. 2009d. Leikit.
http://ohjelma.partio.fi/index.php?title=1.5.5._Leikit [Luettu 8.4.2014]
- Suomen partiolaiset. 2009e. Kasvatustavoitteet (Akelan opas).
http://ohjelma.partio.fi/index.php?title=2.4._Kasvatustavoitteet [Luettu 8.4.2014]

Suomen partiolaiset 2009f. Ohjelman rakenne.

http://ohjelma.partio.fi/index.php?title=2.10._Ohjelman_rakenne [Luettu 8.4.2014]

Suomen partiolaiset 2009g. Sudenpennut.

<http://ohjelma.partio.fi/index.php?title=Sudenpennut> [Luettu 8.4.2014]

Suomen partiolaiset. 2009h. Keskustelen laumani kanssa kiusaamisesta ja keksin keinoja sen lopettamiseksi.

http://ohjelma.partio.fi/index.php?title=Keskustelen_laumassani_kiusaamisesta_ja_keksin_keinoja_sen_lopettamiseksi [Luettu 8.4.2014]

Suomen partiolaiset 2009i. Sudenpennun jäljet. Suomen partiolaiset.

Suomen partiolaiset 2009j. Sanasto.

http://ohjelma.partio.fi/index.php?title=2.2._Sanasto [Luettu 10.5.2014]

Suomen partiolaiset 2009k. Partiomenetelmä.

http://ohjelma.partio.fi/index.php?title=1.3._Partiomenetelm%C3%A4 [Luettu 10.5.2014]

Toivanen T., 2007. Lentoon – draama ja teatteri koulussa. Helsinki: WSOY.

Toivanen T., 2010. Kasvuun – draamakasvatusta 1-8-vuotiaille. Helsingin: WSOY.

Uusikylä, K. & Atjonen, P., 2005. Didaktiikan perusteet. Helsinki: WSOY.